

29

29

миче стана по-тежко от олово и петима яки мъже не можаха да го удържат. Остави^{ха} Агнеса на зелената ливада. Тогава Клара прибра сестра си и двете моми се оттеглиха завинаги от суетата на света. Днес в техния орден влизат най-знатните, най-чистите имена, с които Асизи и околностите ѝ могат да се похвалят. Манастирът Сан Дамиано е светлината, която сочи на бедния, грешен свят истинския път на спасението: християнската милост. Кларисите жертвуват своята младост и примамките на света, за да внесат малко повече чистота, повече любов, повече човештина в земните страсти. Техният светъл пример е факелът, който сияе в тъмната нощ на озверените люде...

Францисканецът дигна ръка за поздрав и благослов. Отмина в прашния друм, следван от новоприетия апостол, верен ученик на Христос^{то} и неговото слово.

Вечерта, на пира, докато гостите слушаха с дълбоко внимание бляскавите стихове на Годфрид фон Шрасбург, докато във въображението им израстваше прекрасния образ на златокосата Изолда и смелия Тристан, Анна не можеше да се изтръгне от магията на словата – които бе изрекъл чужденецът. Един след друг се изправяха прочутите певци и поети, четяха откъси от най-новите си произведения, спомняха си дните, когато бе жив старият ландграф Херман и във Вартбург се уреждаха поетически състезания. Тогава свежи рози украсяваха младите чела на поетите, а сега дъбови клончета кичеха посребрените им къдрици.

– Помните ли, когато победихте Хайнрих фон Офтердингер... – се обърна старата ландграфиня към Валтер фон дер Фогелвайде – тогава трябваше да се състезавате кому се дължи най-хубавата възхвала: на Тюрингския господар, или на Австрийския херцог. Вие победихте с Вашата прочута похвала за покойния ландграф, а бедния Офтердингер без малко не изгуби главата си.